

ТМИНЕ НЕВЕРСТВА

ظلمة الكفر

<Српски – Serbian – صربي>

Абдул-Мецид Азиз Ез-Зиндани

عبد المجيد بن عزيز الزنداني

Превод:
Амра Дацић
Ирфан Клица

Рецензија:
Љубица Јовановић
Фејзо Радончић

ترجمة:

عمرة داتسيتش

عرفان كليسا

مراجعة:

يوفانوفيتس ليوييتسا

فيزو رادونشيش

Тмине неверства

Шта је то неверовање¹ (ар. куфр)

Ова реч означава прикривање јасне истине, и куфр је негирање онога са чиме су дошли искрени посланици.

Сваки атеиста зна да он није створио самог себе и да има Створитељ Који је његов Поседник, Господар, али он не посвећује пажњу спознаји свога Створитеља, или, пак, он посвећује пажњу идолима, тагутима², немоћној природи, или

¹ Неверовање или на арапском језику „Куфр“ у језичком смислу значи *прикривање или сакривање нечега*. У термилошком смислу представља неверство, тј. неверовање у Бога и Његовог последњег посланика Мухаммеда, мир над њим, било да је то уз негирање, или без негирања али уз сумњу, или окретање од вере било због љубоморе или охолости, или зато што особа следи прохтеве и страсти које га спречавају да следи упућу. Тако да је куфр (неверство) особина сваког онога који одбије нешто што је Узвишени Бог наредио да се у то верује, након што је тај пропис дошао до њега, било да то одбије срцем без говора, или да одбије речима али да у то верује срцем, или обоје; или да уради дело које изводи особу из Ислама. Особа која чини куфр назива се кафиром.

² Тагут је изведеница од речи 'ет-тугјан' што значи *прелажење границе*. У термилошком смислу тагут је сваки онај који се издигне и пређе преко своје границе (коју му је Узвишени Бог одредио) свеједно да ли се исти обожавао, следио или му се покоравало. Прво што је Узвишени Бог прописао човеку јесте неверство у тагута и веровање у Аллаха. Основне врсте тагута су: ђаво, затим онај који се обожава мимо Бога и тиме је задовољан, затим онај који позива у обожавање самог себе, затим онај који тврди да познаје нешто од невидљивог света, и на крају онај који суди по неком другом закону мимо Божијег.

бива опседнут хемијским реакцијама које су одређене прецизним системима и законитостима. Понекад је неверник збуњен, па је попут перушке коју носи ветар. Па, како неверник може да има оправдање, поред толиког броја веровесника и Божијих објава, и како може да има оправдања када "сутра" буде питан?

„А на дан када их Он позове и упита: 'Шта сте одговорили посланицима?' Тога дана они неће знати шта ће одговорити па се неће међу собом ни распитивати.“ (Кур'ан, 28:55,56)

Неверник зна да је Бог слао људима посланике, како би их упутили. Он их је потпомагао наднаравним делима и јасним доказима који доказују њихову искреност. Ти ћеш да приметиш да су неверници били упознати са јасним доказима које су посланици пружали:

„Па су их они из силништва и охолости порицали, али су их у себи истинитим држали.“ (Кур'ан, 27:14)

Исмејавали су их следећи своје страсти или су се неки окренули и нису се трудили да сазнају шта је објавио њихов Господар. Они су се правили слепи и заборавни пред том Упутом која им је објављена. Па, тешко овим слепцима и немарнима, када им се "сутра" упуту ово питање:

„Да ли сте ви ајете (доказе) Моје порицали а да их никаквим знањем нисте обухватили, или, чак, шта сте радили?“ (Кур'ан, 27:84)

Какво оправдање могу да имају неверници када виде или чују за велику верничку поворку која се протезала вековима, предвођена веровесницима и посланицима, а око

њих окупљени и иза њих иду милиони и милиони људи сличних њима.

„А они који се расправљају о Аллаху након што су Му се неки одазвали, њихови докази код Господара њиховог ништавни су и на њих је срџба и њима припада жестока казна.“ (Кур'ан, 42:16)

Неверник зна да благодати које ужива у себи, као што су: вид, слух, разум, здравље и живот; благодати којима се користи на Земљи, као што су: биљке, животиње, вода, ваздух, различити ресурси у природи и руде; и све благодати на небу од којих има користи, као Сунце, Месец, смена дана и ноћи; он зна да све ове благодати, скривене и видљиве, није Он за Себе створио. Он зна да постоји Творац и Господар тих благодати и да му их је Он дао. Али, он негира Божије благодати и свесно заборавља и не види доброту свог Створитеља, а те благодати користи у јавном испољавању неверовања и грешења.

„Аллах је онај Који је небеса и Земљу створио, Онај Који са неба кишу спушта и њоме плодове изводи вама за опскрбу! Вама је и лађу потчинио да морем плови по Његовој одредби, а и реке на коришћење дао вам је. Он вам је Сунце и Месец, који се стално крећу, да се користите дао, и ноћ и дан вама потчинио! И Он вам дарује од свега онога што замолите од Њега! Чак и кад бисте Божије благодати бројали, не бисте их набројали!“ (Кур'ан, 14:32-34)

У хадиси-кудсијју (Божији говор изречен речима Посланика, нека је Божији спас и мир над њим) Узвишени Бог каже:

"Заиста ће се између Мене и људи и цина³ десити велики догађај. Ја стварам, а обожава се поред Мене неко други. Ја опскрбу дајем, а захваљује се неком другом поред Мене!"

Па шта је овим неверницима:

„Зар они да верују у лаж, а незахвални су на Божијој благодати.“ (Кур'ан, 29:67)

Да... То је, ето, неверовање, лаж, прикривање истине и заблуда.

Неверник лута тминама највећег незнања, не спознајући свог истинског Створитеља! Он не зна ни зашто Га је створио!? Не зна зашто Га је довео на овај свет?! Он се користи оним што му је његов Господар потчинио и не знајући шта његов Господар тражи од њега да уради нити зна које ће дело да расрди Узвишеног Господара, ако га уради. Овај свет је потчињен људима, али неверник не зна сврху тога што им је он потчињен?! Он једе и пије, спава и устаје из сна и умире као што животиње умиру... Он не зна зашто му је живот дат нити зашто је уопште живео на Земљи један временски ограничен период?! Приметићеш да неверник око себе користи ствари, одважно и авантуристички, не користивши упутства од Створитеља, као кад се неко прихвати да стави у погон машину не користивши упутство произвођача! Тако он на Земљи чини неред, мислећи да на њој ред успотставља:

³ Цинни су духовна бића која су првобитно, за разлику од човека који је створен од земље, створени од ватре. Они припадају невидљивом свету и човек их не може видети. Они се попут људи разликују, има их добрих и лоших, једу, пију, имају породице, и бирају између пута добра и пута зла. Иблис или шејтан (сотона или ђаво), Бог га проклео, је од цинна.

„Кад им се каже: 'Не чините на Земљи неред!' Они кажу: 'Ми само правимо ред!' Зар тако! А збиља неред чине, и то не осећају.“ (Кур'ан, 2:11-12)

„И нека те никако не заварава то што по земљама путују они који не верују.“ (Кур'ан, 3:196)

Како само неверничка цивилизација, у којој људи живе без вере, циља и везе са Узвишеним Створитељем, личи на конструктора великог удобног и лепог брода на којем се налазе места за ручање, спавање, забаву и разоноду. Затим је тај конструктор позивао људе да се укрцају на брод објашњавајући им како ће на њему да се хране, пију, како ће да спавају и забављају се. А када га је један од путника упитао: "А куда нас води овај брод?" - Одговорио је: "Не знам! Само се ви укрцајте!"

Неверник зна само за свој овоземаљски - дуњалучки живот и само зна за своје интересе и ужитке, и они су ти који усмеравају његова дела и одређују његове односе са другим људима. Заиста, неверници претерују у љубави према овом животу:

„То је њихов ниво знања.“ (Кур'ан, 53:30)

Наћи ћеш појединце међу неверницима који су огрезли у робовању свом бићу и задовољавању својих страсти. Између таквог човека и његовог Господара прекинута је веза због његовог неверовања у посланство Веровесника и због негирања веровања у будући свет. Овај неверник јесте извор невоље у граду у којем живи. Ако је трговац, он је прождрљив и зеленаш који задржава одређену робу па је продаје када поскупи и тако узрокује оскудице и кризе. Ако је он сиромах, он је злобни сиромах који жели да поседује оно што имају

други, без улагања икаквих напора. Ако је он радник, он је радник који закида друге. Жели да узме све што му припада, а не даје оно што је дужан да да. Ако је тај неверник богаташ, он је шкрт и суров богаташ који нема самилости нити сажалења према другима. Ако је тај човек управник, он је варалица и узурпатор. Ако је он човек који има власт и утицај, он је деспот и себичњак који само гледа своју корист и угодност. Ако је он судија, он је тада слабић и издајник, а ако је чувар, он је крадљивац и проневеритељ имовине. Ако је такав човек министар или председник државе, он је материјалиста и себичњак који служи само себи, својој партији и присталицама и не познаје друге. Ако је таква особа вођа или првак, он је егоиста који узурпира интересе својих поданика и гази част других земаља. Ако је он законодавац, он тада уводи неправедне законе и високе порезе, а ако је проналазач, он проналази гасове који уништавају народе и руше Земљу. Тако је атомска бомба постала највећим проблемом који прети светском миру из часа у час. А ако је тај човек егзекутор, он је суров и немилосрдан егзекутор. Неки појединци из редова неверника издвајају се из свега овога, али су то у основи ретки случајеви.

Од ових искварених појединаца формирана су неверничка друштва која су постала материјалистичка. У њима се заједно налази зеленаштво трговаца, злоба сиромаша, закидање радника, шкртост богаташа, варање управника, деспотизам онога ко има власт и утицај, издаја слуге, крађа чувара, властити интерес министара, егоизам вођа, неправедност законодаваца, претеривање проналазача и изумитеља и суровост егзекутора. Од ових материјалистичких јединки настају велики проблеми у неверничким срединама, а

и читаво човечанство погођено је њиховим лошим последицама.

Видећеш неверника како живи немирним животом у којем нема смираја нити спокојства. То је немиран и гњеван живот, а тај гњев и неспокојство не могу му ништа помоћи. Тај живот душевна је патња која својом жестином обузима неверничка друштва у свету.

Неверник, својим одбацивањем обожавања Створитеља, брзо се претвара у оданог роба створењима сличним њему, било да се ради о силнику, или диктатору, или вођи, или идолу, а понекад се претвара у роба својих страсти, празноверја и глупих илузија.

Казна неверника на Судњем дану

Узвишени Бог каже:

„...Онима који не верују биће скројена одећа од ватре, а на главе ће им се лити кључала вода, њоме ће се истопити све што је у утробама њиховим, и коже, а они ће бити још и млађени маљевима од гвожђа! Кад год буду хтели да због тешког јада из ње изађу, опет ће у њу да буду враћени: 'Искусите патњу огња.'“ (Кур'ан, 22:19-22)

Узвишени Бог је казао:

„Заиста од оних који не верују, и умру - а неверници су, нити од једног неће бити примљено благо да се њиме откупи, макар га, колико је овај свет било! Њима припада казна болна, и њима неће нико у помоћ притећи.“ (Кур'ан, 3:91)

„Тако смо их казнили зато што су незахвални били, а да ли Ми кажњавамо икога другога осим неверника, незахвалника?“ (Кур'ан, 34:17)

Закључак

Куфр (неверовање) је прикривање истине. Кафир (неверник) не верује у свог Створитеља и поред очитовања Његових знакова на Земљи и на небу. Он не верује у посланике и поред очитовања њихових аргумената и доказа о њиховој искрености. Таквог ћеш да видиш како робује идолима и како је покоран тагуту или лажљивцу, без икаквог основа или доказа.

Поред тога што неверник није себи створио благодати, он негира доброту Бога Који му је дао благодати, а тим благодатима се служи у грешењу.

Неверник лута у тминама незнања о сврси свога стварања, својој улози на Земљи, одредишту (завршетку) које га чека и делима која могу да га спасу.

Неверничке цивилизације уче људе само како ће да живе, али оне не знају зашто људи живе.

Живот неверника јесте попут дивље опасне звери. Он не зна шта је дозвољено, а шта забрањено. Његова тежња остварење је својих интереса и ужитака пре него што му дође смрт. Он се уопште не узнемирава када уништава усеве и пород на путу до остварења својих циљева.

Немир и очај обавијају живот неверника и њега ћеш да видиш окованог ланцима робовања насилнику, лажову,

страстима или обмани. Узвишени Бог награђује вернике Својим задовољством и Рајом, а невернике кажњава Својом срџбом и Паклом. Да нас Бог сачува од тога!

Овај чланак говори о неверству и његовој тами. Неверник лута у тминама незнања о сврси свога стварања, својој улози на Земљи, одредишту (завршетку) које га чека и делима која могу да га спасу. Неверничке цивилизације уче људе само како ће да живе, али оне не знају зашто људи живе...

